

POPULUS EUPHRATICA OLIV.

Yazar

Prof. Dr. Gafur ACATAY

(Orman Entomoloji ve Orman Koruması Kürsüsü çalışmalarından)

1961 yılı Haziran ayında Siirt işletmesi ormanlarında mazı meşesi (*Quercus infectoria*) nde mazı kozalağı (*Cynips gallae tinctoria*)nın teşekkülü, bu ormanların İslahi ile önemli bir tali mahsul olan mazının değerlendirilmesi hakkında Prof. Dr. Adnan Berkel ve Prof. Dr. Fikret Saatçioğlu ile birlikte yapılan tetkikat sırasında Siirt'ten Eruh'a giderken Elazığ Orman Başmüdüürü Mehmet Yalçiner Butan çayı kenarında bulunan enteresan kavak ağaçlarına dikkatimi çekti. Bahis konusu kavak ağacının muhtelif kısımlarından bol miktarda nümune alınmış ve durumu Butan vâdisinin muhtelif kısımlarında tetkik edilmiştir.

Fakültede yapılan incelemede bu ağaçın *Populus euphratica* Oliv (*Syn. Populus diversifolia* Schrb.) olduğu anlaşılmıştır.

Nisbeten az bilinen bu kavak türünü meslektaşlara tanıtmak, 1956 yılında Prof. Dr. F. Saatçioğlu, Prof. Dr. A. Irmak ve Prof. Dr. A. Berkel ile birlikte neşrettigimiz "Kavak kitabımda (İstanbul Üniversitesi yayınlarından No. 656) bulunan kavak seksiyonları ve en önemli türleri" bahsini tamamlamak ve bu ağaçın bazı özeliliklerini belirtmek gayeleriyle bu yazıda *Populus euphratica*' dan bahsedeceğiz.

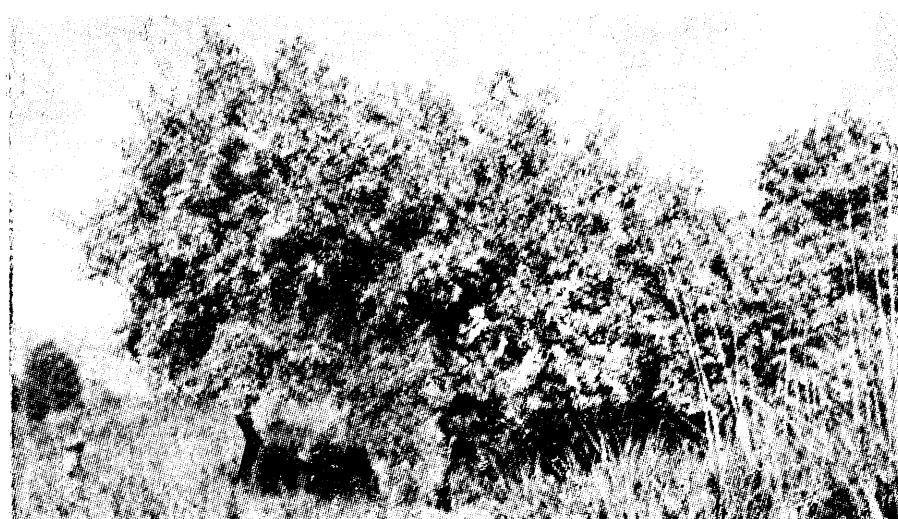
G e n e l B i l g i : Bu ağaç türü ilk defa G. A. Olivier tarafından bulunmuş ve 1807 tarihinde aşağıdaki şekilde tavsif edilmiştir:¹.

"Hit civarında, Fırat nehri kenarında bugün ilk defa olarak Botanikçilerin tanımadığı çok güzel bir kavağa rastladık. Bu kavağın resmini (Tablo - 45 ve 46) da göstermiş bulunuyoruz.

Bu kavak bazı mahallerde çok sık çalılıklar teşkil etmektedir; öyle ki adeta bir söküdü andırmaktadır. Zira bu kavakların Avrupa'daki kavaklarımız gibi boylandığını söylemek mümkün değildir. Gelişmesinde ilk zamanlar söğütleri andıran bir yaprak tesekkülü daha sonra da farklı bir yaprak yapısı göstermektedir. İlk yapraklar (Tablo - 45 - 1) dar, uzun, beyizi, iki ucu hafif sıvri ve oldukça kısa bir sapa sahiptir. Ağaç boylandıkça yapraklar yavaş yavaş genişler, saplar uzar ve yaprak kenarları az çok girintili veya dişli bir yapı kazanır. Nihayet yapraklar bir çoklarında dişli bazlarında girintili deltoit bir şekil alır.

¹ Bu kısmın tercümesi hususundaki yardımından dolayı Doç. Dr. Besalet Pamay'a burada teşekkür ederim.

Dahili bir bölme içtiği zannedilmeyen meyvaları üç gözlü bir kapsülde ıbaryettir. Ohumları çok küçük oval, biraz yassi ve altında bir pamuk demetiyle tesciz edilmiştir ki bu pamuklar kapsülü tamamen doluktur. Tohumalar Mayıs sonuna olgunlaşır."

RESİM 1. Bir *Populus euphratica* grubunun görünüşü.

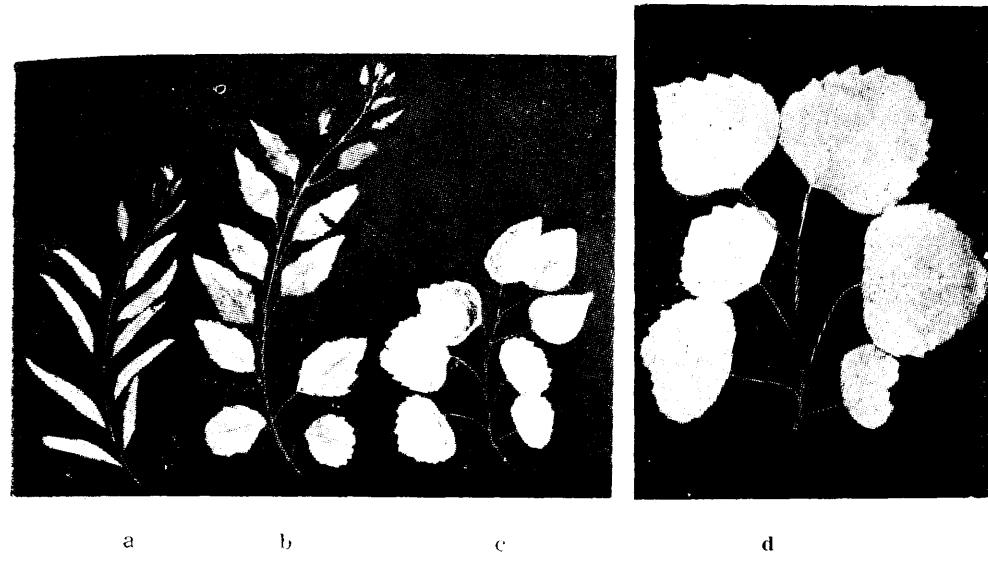
Y e t i s m e m i n t a k a s i : Bahis konusu kavak ağaçları Suri'ten 16 Klm. mesafede Butan çayı üzerinde bulunan Der Galip köprüsü civarında denizden 450 - 500 m. yükseklikte münferit veya hortum guruplar halinde görülür. Bu ağaçta söğüt, disbudak, meşe, çitlenbik, sakız v.s. refakat etmektedir. Der Galip köprüsünden başlayan yetişme mıntakasının vadî boyunca yukarıya doğru yükseldiği görülmüştür. Genç ve kısmen orta yaşı olan bu ağaçların dal ve gövdeleri yapraklarından faydalanan makşadıyla hayvan sahipleri tarafından sürekli olarak budandığından normal şekilde büyüyebilmiş bir tek ağaçta bile rastlanamamıştır. Bu kavaklarla görünüşü uzaktan titrek kavaklı andırır (Resim: 1).

P. euphratica'nın şimdije kadar testit edilen bulutus yerleri aşağıda gösterilmiştir:

- İçel-Silifke: Göksu nehrinin yanında 4 m. boyunda ağaçlar (Bakır Kasaplığı - Türkiye Bitkileri).
- Mehmet Yalciner'in şifaLİ brenyatına göre Suri - Bi-lis yolu üzerindeki bazı dereeler.
- Maras : Aksu (Hausknecht, Kotschy).
- Suri : Butan çayı undisinde 650 m. (Handel - Mazotii).
- Kuzey Afrika'dan (Hindistan) kadar (Pearson and Sir. al).
- Yayılmış adları : Kuzey Afrika, Ör. Asya'dan Çin'e kadar olan bölgeler (Kâmi Karananoğlu).

P. euphratica'nın testit edilen bölgelerdeki formlar: Memleketimizin Güney ve Cüney Doğu mıntakalarında yayılışları olan bu kavaklı türün dört kenarlarında

da vadî tabanlarındaki tarla ve çayırlık sınırlarında görülür. Mavimtrak yesil renkte olan yaprakları muayyen bir şeke sahip olmayıp söğüt yaprağı ile titrek kavak

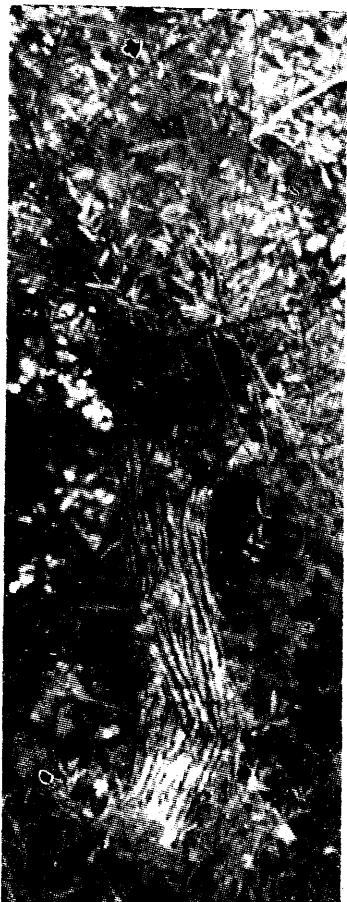

RESİM 2. *Populus euphratica*器官ları.

yaprağı arasında mümkün olan bütün formları gösterir (Resim: 2). Söğüt yaprağını anduran şekiller genç ağaçlarla çelik ve baltalık sürgünlerinde görülür. Uzun olan bu yapraklar kısa saplı, 7-15 cm büyülüğündedir. Bunlar umumiyetle uyuyan tohumcukların açılmasından meydana gelir. Bunuyla beraber (Resim: 2 b) de görüldüğü üzere başlangıçta kavak yaprağını anduran sonra söğüt yaprağı şekele geçen sürgünler de eksik değildir. Söğüt yaprağına benzeyen yaprak formları umumiyetle geçicidir. Yaşı ağaçlarında ve normal dallardaki yapraklar, saplarının ince uzun ve ayalarının yuvarlak veya buna yakın şekillerde olmasıyla titrek kavak yaprağını andırırlar. Söğüt yaprağına benzeyen yaprakların kenarları dişsiz veya düzensiz dişlidir. Genç kök sürgünlerinin yaprakları umumiyetle daha mavi ve kalın olduğundan okaliptus yaprağını andırır.

Yaprak şekillerinin yukarıda belirtildiği üzere bir takım farklar göstermesi bir çok bitkilerde ve bu arada bazı kavak türlerinde görülen bir hâdice olup buna Botanikte Heterophylie denir. Yalnız bu ağaç türünde Heterophylie pek muvakkat olmadığı gibi çok belirlidir. *P. euphratica* da bir kısım yapraklardan başka kabuğun manzarası da kavaklardan bâriz olarak ayrılır; yani yaşı ağaçların kabukları (Resim: 3) de görüldüğü üzere tam manâsiyla söğüt kabuğuna benzer.

15.6.1961 tarihinde yapılan bu inceleme esnasında meyva kapsüllerinden bazılarının açılmış olduğu ve tohumların rüzgar vasıtasyyla etrafaya yayılmakta bulunduğu ve bir kısım meyva kapsüllerinin ise henüz olgunlaşmadığı görülmüştür. Bu müşahedeye nazaran *P. euphratica* tohumları Butan mıntakasında Haziran ortasında kemale gelmektedir.

KESİLİM - 1. *Populus euphratica*'nın gövdesi.

L I T E R A T Ü R

- Birrane, H.: Türkiye Bitkileri. Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi yayınları Um. 58 - Botanik 1. 1952, Schife 48.
- Karamanoğlu, K.: Türkiye Flora'nın Esasları (Türkiye'de doğal olarak yetişen bitkilerin Sınamınıdy) birlikte yetiştiği yerler ve genel yayılmış alanları. Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Botanik Enstitüsü. 1957.
- Greville, G. A.: Voyages dans l'Empire Ottoman, l'Egypte et la Perse, 1807, Tome VI, P. 318-319.
- Pearson, J. B. & Brown, J.: Commercial Timbers of India.
- Troup, R. S.: Silviculture of Indian Trees, Oxford 1921 Bo. III, p. 963.